

BAJTÁRSI

LEVÉL

1956. IX. évf. 1. sz. levél.

1. oldal.

Driebergen, 1956. jan. 15.

1956. új esztendő napján.

Emigrációs életünkben újból lepergett kerek egy esztendő! A nagy reményekre jogosító öreg 1955. esztendő elmerült az idő végtelenségében anélkül, hogy az év első felében feltörő reménységeinket valóra váltotta volna.

Az osztrák államszerződés létrehozását az egész világ az anynyira óhajtott világbéke kezdetének tekintette. Dennünk magyarokban, pedig joggal, azt a biztató reményt keltette, hogy az oroszok Auszriából való kivonulását Hazánkából kivonulásuk is követni fogja.

A legszebb reményekkel kellett volna nézünk a juliusi genfi konferencia elé, ha tapasztalatból nem ismertük volna a kommunizmus módszereit. Mi azonban tudjuk, hogy a szovjet nem mond le önként oly területekről, melyekbe már befészkelte magát. Így nem vonult ki Hazánkából sem annak ellenére, hogy csapatainak ott tartási indoka Auszriából való kivonulásával megszűnt.

A szovjet későbbi magatartása és nyilatkozatai csak növelték a kiábrándulást. Az oktoberi genfi konferencia felnyitotta Nyugatnak a békeszöveget által elhomályosított szemét. Most már tisztán látják, hogy nincs szó se békéről, se ko-existenciáról, hanem a szabadság, biztonság és legkegyetlenebb zsarnok élet-halál harcáról. Látják, hogy a szovjet hódító törekvéseit békegalamb álarc alá rejtve a ko-existencia hangoztatásával a kommunista államformát akarja tovább terjeszteni és orosz fennhatóság alatt a kommunizmus világhatalmát valóra váltani. Csak azért hirdeti békeprogramját, hogy a Nyugat gyanakvását eloszlassa és saját felszerelési erőlködését ködösítse.

Ez a felismerés készíti a Nyugatot is, hogy a teljes felfegyverkezés terére lépjen, hogy alul ne maradjon. A felfegyverkezési verseny vége pedig a háború. Minél hosszabb ideig tart az előkészület, annál irtozatosabb háborúra vezet.

A háború elvileg ellentétben áll nemzetünk békés természetével. Ennek bizonyítéka, hogy a honfoglalás óta soha nem viseltünk hódító háborút és nem törekedtünk más nemzetek leigázására. Csak vélelmi háborút folytattunk minket támadó és hódításra törekvő ellenség ellen. Gyanakvás nélkül adtunk menedéket, új hazát más nemzetek menekültjeinek és kivándorlóinak, akik azzal hálálták meg jótéteményeinket, hogy az első világháború után elszakadtak tőlünk, kiüldöztek Hazánk egy jó részéből és ellenségeinkké váltak.

Ha nem győzedelmeskedik a józan ész és belátás és háborúra kerül a sor, vállalnunk kell annak minden kockázatát és borzalmat. Békés természetünk ellenére oroszánként kell résztvennünk a küzdelemben, mert szerettünk Hazánkat, melynél jobbat, szebbet sehol nem találunk, vissza kell szerezniük életünk árán is!

A világ eseményei rohamosan alakulnak úgy, hogy ezévben eldőlt a béke vagy háború sorsa. Bizzunk a jó Istenben, hogy megment minket egy új háború szörnyűségeitől és az őrült fegyverkezés ellenére is megihletti az elnyomók kegyetlen lelkét, legyőzi a földön dúló sátánt és egy boldog, békés új esztendővel ajándékozza meg a szenvedő lelkeket,

köztük a nemzetek legtöbbet szenvedőjét, a magyar nemzetet, és meghozza Hazánk szabadságát!

Az új esztendő küszöbén szeretettel üdvözlöm a derék csendőr Bajtársakat, akik eddig is példás magaviseletükkel, áldozatkészségükkel, a Testülethez való hűségükkel gyarapították a csendőrség dicső hírnevét, akik nemcsak a jólétben, hanem az emigráció nyomorában is nem üres jelszavak hangoztatásával, hanem belső meggyőződéssel "Hívem, Bacsülettel és Vitézül" készek szolgálni Hazánkat!

Boldog új esztendőt kívánva szeretettel üdvözlöm az MKCSBK tagjait!

Salzburg, 1956. január 1-én.

A MKCSBK vezetője.

=0=0=0=0=

KELETRE NÉZEK.

Keletre nézek, messze tájra:
Ott állt Ósanyám kopjafája.
Keletnek napja hol ragyog,
Ott éltünk egykor mi, magyarok.

Keletre nézek, messze látok,
Kelet felé én fölkiáltok.
A rab hazából rab unokád
Könnyezve gondol -Kelet- reád.

Keletre küldöm bús imámat,
Vigasztalom Ósanyámat.
Sorsunk ne bántsa sírálmaid,
Feltámadnak még megvarjaid.

Turáni fajtánk őrt áll a vártán,
Nem taposhat el bennünk a sátán.
Az ősi vértől duzzad crünk:
Nagy lesz még egykor újra nevünk!

Hasadj föl ég, hogy fényed ragyogjon,
S terüljön el hazánk fölött!
Ahová most egy sötét árnyékként
A végpusztulás kültözött.

Ragyogd be Árpád szent örökségét:
Dunát, Tiszát s a halmokat!
Ragyogja körül amansugarad
A megmaradt magyarokat!

Melegítsd ezt az áldott, szent rögöt,
Mely hős sírokat rejteget!
Amely hon mindig, mint a magyar,
Legtöbbet pusztult s vérezett.

Szórjon rá áldást az égi két kéz,
A könnyeket törölje el!
Hasadj föl ég, hogy fényed ragyogjon,
Hol a magyarnak élni kell!

Hajas István.

=0=0=0=0=

A ZÁLOG.

Elcsendesült a harc. A harcmezőn csak a halottak arca moredt az éjszakába s egy-egy súlyosan sebesült nyögése hallatszott. Az e. i. járór szorgosan kereste fel a még lélegzőket elsősegélyt nyújtván és ahol emberileg már segíteni nem lehetett, azokat is gyengéden emelték a hordágyra, hogy a hazai föld adjon nekik édes nyugalmat.

A sebesülteket egy valamikor módos gazda csürjébe vitték, ott volt a kötöző hely.

Ujból nehéz torhéval érkezett egy eu. járór. Halott vagy sebesült? Valószínűen halott. Közében sapkája görcsösen magához szorítva. Váratlan lerohanászerű támadás miatt a csürt is fel kellett adni. Közében sapkájával ő is ott maradt. És mert halottnak látszott, az ellenség sem törődött vele.

Orák mulya merészkedett elő a gazda családtagjaival a rejtek helyről. Segíteni igyekeznek azokban, akik még arra rászorulnak.

Sapkájával a kezében a halottnak vélt is megmozdul, keres valamit, mindig csak a sapkáját szorongatja, meg azt a kis részt a szíve táján. Valamit nem talál... Valami fáj... Újból eszméletét veszti.

-Édesanyám ez még él. Be kell kötnünk.-

Pillanatok alatt lehúzzák elnyítt véres zubbonyát, véres ingét, kötést tesznek a vérző sebre.

Másnap már orvos is átköti.

-Nagy szerencséje volt, mert ha csak kettő cm.-el lejobb halt volna be a golyó, a szívet találta volna. De a kötés is jó volt, állította a vérzését.-

December 24-én este sebesült.

-Hol vagyok? És hol vannak a többiek?-

-Nálunk.-

-De hol van Galambos Örmester ur? A járőrvezetőm? Műlünk pontosan bevonulunk kell az őrsre estére... Megint eszméletét veszítette.

-Édesanyám ez a sebesült biztosan csendőr. Olyanokat mond, mint a csendőrök mondtak. Meg a zubbonya nyakán is kétszínű hajtka van. Én már meg is néztem.-

-Nem fontos fiam, ki volt; a fontos, hogy sebesült és magyar katona, hacsak lehetséges, megmentsük az életnek.-

Nem törődött az ellenség az időben sokat velük, tovább, tovább, előre, mindent elfoglalni, amit lehetséges. Ez volt a jelszó.

A községi orvos legjobb tudásával, a háziak odaadó ápolásával hosszú hetek után bizni lehetett abban, hogy felgyógyul.

Mindenben segítségére voltak, kedvében jártak és óvták még a széltől is. A faluban sokan mások is így cselekedtek, akik egy-egy súlyos sebesültöt gyógyítottak, rejtgettek, mentettek. Ha meg annyira megerősödött, hogy a gyaloglást is bírta, ellátták élelemmel, polgári ruhával és csak úgy engedték utnak.

Szeretettel nőtték, mert a mi népünk Isten, Haza és embertársai szeretetében nőtt fel és hülönösen azokat segítette, akik bajba jutottak.

És a mi sebesültünk erősödött, gyógyult. A gondos orvosi kezelés és ápolás mellett gyógyította egy kék szempár melege is. Amikor hetek múltán annyira megerősödött, hogy járni is tudott, segédkezett a ház körüli munkákban is. Mégis minden gondolata csak az volt, hol vannak a többiek, hova kerültek, hogyan tudna eljutni mihamarább hozzájuk. Az esti beszélgetések alkalmával ezt a család tudomására is adta.

-Ne monjen el János, maradjon nálunk. Fiamról ugy sem tudunk semmit már majd nem fél éve. Ki tudja él-e még, hol van, hazakerül-e valamikor. Magát megismertük, megszerettük. Feleségemmel együtt ugy tekintjük, mintha a fiunk lenne. Hová menne a bizonytalanságba? Szülőihez Erdélybe ugy sem tud eljutni.-

-Igaza van Bátyám. Szüleimhez nem tudok most eljutni. Maguknál ugy éreztem magamat, mintha náluk lennék. Az életemet szüleim után ugy is maguknak köszönhetem, amit én meghálálni sohasem tudok. De a háln és ragaszkodáson kívül van még más is, ami szintén nagyon erős bennem, amit belém neveltek először a szülői háznál, azután meg ott, ahol szolgáltam, és ez a kötelességteljesítés. Nekem mennem kell aoihoz, a-
kikhez tartozom.-

-Igaza van Fiam. Én is voltam katona, tudom mit jelent a kötelességteljesítés. De ma nem olyan világot élünk. Hova menne? Nincs szabad Haza! Csak egy darabka van még abból ott a Dunántúlon. Ki tudja, az is meg van-e még?-

-A hírek szerint még az meg van, mert Budán, meg Pesten is keményen állják a harcot a miénk. Kovács Péter mondta, ott vannak az enyémekek is. Még pedig a legszebb helyen, a Várban. Oda aztán senki be nem teszi a lábát ellenség, amig azok élnek...-

-De oda nem mehet, az körül van fogva.-

-Oda nem is megyek, mert az oktalanság lenne. Do talállok én majd átkolést a Dunán. Túl a Dunán meg biztosan sokan vannak a mieinkből. Meg kell találnom őket.-

És ha én kérem, hogy maradjon nálunk János?-

-Ilonka, akkor is csak azt mondom, amit már Bátyámnak mondtam,

de magának még valamit... Magánál hagyok itt valamit zálogba. Kiváltom majd akkor, ha visszajövünk. De csak úgy, ha Maga is így akarja.

-Elfogadom. Én is zálogot adok. A Maga zálogát ott űrzöm, a-

hova emberi szem nem tekinthet be. Az én zálogomat is őrizze ott, amit a golyó elkerült. A sapkáját, amit oly görcsösen tartott a kezében a kicsi tollal együtt szintén elteszem. Ne vigye most magával. Arulója lehetne, nekem pedig a legdrágább emlékem, melyet szeretettel, gyengédséggel babusgatok gazdája helyett, míg visszajön értünk!-

Ez a komoly fogadkozás volt Ilonkák eljegyzése, mely több minden hangos ígéretnél.

A következő nap a legnagyobb boldogságban telt volna el, ha nem gondoltak volna mindketten a közelgő bucsuzásra, az elválásra, amikor csak most találták meg egymást. S ki tudja, az elválás moddig tart...

-Most már nem tartoztatlak vissza János. Én mondom, menj! Menned kell, mert itt nem vagy biztonságban, nekem pedig a legfontosabb, hogy biztonságban tudjalak. A hova Te mégy, a Tieiddel biztonságban tudlak. Ma este indulj és csak éjjel menj elővigyázatossággal! Mindkettőnkre vigyázni fog Ő, aki eddig is megtartott egymásnak bennünket!

Este János útbaindult. A Dunáig tudta a járást. Ott meg majd csak akad valaki, aki útbaigazítja, talán át is segíti a túlsó partra. A csillagok voltak a vezetői és Ilonka szerelme a védője.

Átért a Dunán. Megtalálta bajtársait, ha nem is azokat, akikkel az Ősön együtt szolgált. Szeretettel és gondoskodva fogadták. Pár órán belül már megint egyenruhája volt, kitől zubbony, kitől köppeney, még csizma is akadt.

Megint annak érezte magát, aki volt, a bajtársi együttletben.

Csak Ilonka hiányzott. :-

Pár hét múlva megint csak tovább, míg bírja a lába. Ismeretlen hegyek, ismeretlen vidék, ismeretlen céllal... Hetelig tartott ez a bizonytalan vándorlás.

És amint fogvortelenül maradtak és a holnapi, meg a minden-napi megélhetésre kellett gondolni, elszorult szívvel, de vas akaratú döntöttek. Lakább kemény munkával, de szabadon, idegen országban, mint megvetetten, lenézetten, kigúnyoltan rabországban, rabláncban!

János is kivándorolt. Azóta csak levelek utján értekezhettek. Levelekkel, melyek hol megjönnek, hol elmaradnak. Nem mintha nem írának, csak... csak, hogy mások is kíváncsiak arra, mit tud írni egymásnak két szerelmes ember, akiket a fogadott hűség szava, mint zálog köt egymáshoz és akik közül az egyiket a hűségnek kéj szempár várja vissza, meg a zálogként hagyott azóta is: árva tábori sapka a kis tollforgóval!

=0=0=0=0=

CSENDŐR 1956.

Tizenkettedik naptári éve gyarmata édes Hazánk a "felszabadító" vörös zsarnoknak!

Tizenkettedik naptári éve bénítja a Nyugatot minden jószándékában a vörös, volt szövetségese!

Tizenkettedik naptári éve űz gúnyt a vörös-istentelenség egymást váltó és egymást felszámoló lakájkormányása szegény Nemzetünkben!

Tizenkettedik naptári éve szolgálja ki vörös gazdáját az az "államférfi", amelyik felvett neve már önmagában arculapása a magyar fajtának!

És tizenkettedik naptári éve élhet Testületünk csupán eszméileg!... De ál! Kényszermunkatábor-Magyarországban is! Szibériában is! Az emigrációnak nevezett szabad nagyvilágban is!...

S most nemzeti és csendőri hagyományainkban megingathatatlan magyar csendőrök ez évváltáskor szeretettel gondolnak mindazokra a magyar véreinkre, akik szóval és írással eszmái életünkben erősítettek és felkarolnak, hogy bennünk nemzeti tényezőt láttak és tekintenek.

Szeretjük, megbecsüljük magyar szív dobogásáról tesz bizonyosságot egy izzig-vérig magyar intézmény iránt.

A magyar faj jellemtulajdonságai közül 1956-ban is a tisztességérzést helyeztük első helyre, mert csak a magyar ember tisztességérzésével ejthetjük ki jelszavunkat:

Híven! Becsülettel! Vitózzul!

Cs. 73.

=0=0=0=0=0=

CSENDŐRNAPI EMLÉKEZÉS 1956. FEBRUÁR 14-ÉN.

Tizenegyedik február 14. virrad ránk az emigrációban, Testületünk 75. évfordulóján.

Ne muljon el e nap anélkül, hogy a csendőr Bajtársak meg ne emlékezzenek minél ünnepélyesebb keretek között akár csoportosan, akár családjuk körében vagy egymagukban is a Testület magasztos hívatásáról, megdicsőült hőseiről, akik a Hadak Utjáról tekintenek le Rátok, hogy hűek maradtatok-e, méltók vagytok-e ahhoz a Testülethez, melynek hírnevét verejtékkülkel és vérükkel alapozták meg!

Emlékezzünk meg e napon rabságban szenvedő Hazánkról, hősi vagy martírhálált halt, börtönben vagy internálb táborokban sínylődő Bajtársainkról.

Fegyveres testület értékét nem fegyverzete, felszerelése és egyenruhája mutatja, hanem a szelleme. A csendőrség szelleme pedig a becsület, az önfeláldozásig menő kötelességteljesítés, a megbízhatóság, a hűség, a hazaszeretet, a védtelenség oltalma, a rend és biztonság fenntartása, melynek Testületünk minden egyes tagját kell áthatnia.

Amíg ez a szellem él a csendőr Bajtársakban, hiába oszlatta fel az önmény a M. Kir. Csendőrséget, az alkotmányos Hazánk jelképeként továbbra is élni fog rab Hazánkban, Szibéria ölbányáiban és örökös hómezőin, a végtelen tengereken túl, az emigráció jó és rossz viszonyai közt egyaránt!

Bárhova is vetett Titeket a sors, láthatjátok, hogy sehol sem olyan termékeny a föld, sincs olyan búza, olyan lágy kenyér, mint Hazánkban. Más a napsütés, az ég, a csillagok és a levegő. A mi Hazánk tejfel-mézmel folyó Kánaán, melyért dolgozni kötelességünk, érte életünket áldozni dicsőség!

Február 14-ikét ünnepeljük meg bensőséges keretek között és templomainkban is kérjük a jóságos és igazságos Uristent, hogy megelégedve szenvedéseinket, szabadítsa fel Hazánkat ez évben a rabság alól!

Szeretettel gondolok e napon az összes csendőr Bajtársakra és volt felügyelői beosztásom alatt szerzett tapasztalataim alapján meghajtom a Testület előtt az elismerés zászlaját.

Az ünnepélyeket tartásotok meg lehetőleg február 12-én, de ne idegen szervezetek, hanem tisztán az MKCSBK rendezésében, hogy ezzel is a Testület önálló és független volta mellett tegyetek bizonyosságot!

Szalzburg, 1956. A csendőrség fennállásának 75. évfordulóján.

Bajtársi üdvözléssel:
A MKCSBK Vezetője.

=o=o=o=o=o=

IMA HAZÁNKERT!

Örökkévaló Istenem! Köszönöm Neked, hogy magyarnak teremtettél és megengedted nekem, hogy e nép szenvedéseiben, gyászában, dicsőségében és szegénységben résztvegyek. Vallom Előttem bűneinket, amelyek az én bűneim is: szívünk kemény, értelmünk balgatag, hitünk ingadozó és a lelünk pártos. Meghajtjuk fejünket ostorod alatt és vezeklünk a porban és hamuban.

De ígéreteid igazak és ámenek. Hisszük, hogy szövetséget kötöttél velünk és atyáinkkal és tudjuk, hogy az ég és föld megrendülhet, de ezt a szövetséget Te meg nem rontod soha. Hisszük, hogy ha Hozzád térünk és Te leszel egyetlen Urunk, feltámad a mi világosságunk. Könyörgünk Hozzád, töltsd ki Szent Lelkedet erre a népre! Tartson bűnbánatot bűjtöléssel, sirással és kesergéssel és úgy térjen meg Hozzád, a mi Istenünkhöz, mert könyörülő és irgalmas vagy Te, késedelmes a haragra és nagykegyelmű. Vidd ezt a népet ívességessé önismeretre, hogy lássa meg bűneit és gyűlölje meg; forduljon el attól, ami vesztét okozta s tegye rá életét a Te ígéretedre. Gyomlálj ki közülünk minden pártosságot, Elreled valb lázadást és egymás közötti viszályt és növeld meg a mi hitünket történelmi hívatásunkban és embori méltóságunkban. Legyünk a Te néped; és ne lehessünk másféppen magyarok, csak mint a Te néped.

Köztedben van nemzetünk jövődjéje. Nem kutatjuk, mit hoz, csak Te magad jöjj. Egyengetjük a Te ösvényeidet és készítjük szamodra az utat. Imádkozó magyarok tábora egyre nő, szentséges öltözetükben siet a Te néped a Te seregyűjtésed napján. Királya koronázzuk magunk és

népünk felett a Te Szent Fiadat és nemzeti jövőnket, egész történelmünket odaszenteljük a Te dicsőségodre. Szánj meg és válts meg minket, óh Szenteknek Szentje! Amen.

(Dr. Ravasz László Hazafelé... Elmékedések és Imádságok című művéből.)

=o=o=o=o=

RÉS A VASFÜGGÖNYÖN.

(folytatás)

Érkedt. A csillagok eltűntek az égboltról és a felkelő nap sugarai kezdtek bearayozni az égbolt keleti szegélyét. Sándor már jó ideje talpon volt, a nyitott ablakból kémlelte az őszi nap lassu emelkedését. A barak többi helyiségeiben is kezdett újra ébredni az élet.

Sándor hátrafordult és hosszan nézte a még mindig jóbizuen alvó bajtársát. Géza megérezte ezt, mert így üdvözölte:

-Jó reggelt Sanyikám! Te csak nem változol, mindig későn fekvő és korán kelő vagy.-

-Eddig csak ment valahogy, de az éjjel aligha aludtam egy órát. Ebből következtetheted, hogy nagyon is meggondoltam, amit cselekszem. Ebéd után nyomban elindulok... Itt hagyom az összes dolgaimat az igazolványaimmal együtt s kérek, legyen gondod azokra, amig visszajövök.-

-Ez a válaszd a sok-sok elmékedésemre?-

-Sajnos Gézám, nem tudok másként határozni. Tudod jól, hogy egy nős ember nemcsak saját magáért felelős?-

-Tudom... A Teremtő vezéreljen útjaidon és mielőbb jöjj vissza!- Ennyit tudott mondani Géza.

Ebéd után érzékeny búcsút vett a két bajtárs. Sándor hamarosan eltűnt a barakok között s Géza sokáig nézett tündövede utána.

A szerencse kedvezett Sándornak. Még éjjel sem volt, amikor elérte a magyar határt s azon is sikerült neki minden nehézség nélkül átjutnia.

Már hosszú utat hagyott maga mögött, amikor váratlanul vonat füttýre lett figyelmes. Talán még vonattal is lehetséges... ébredt benne a gondolat. Azzal már is a füttýszó irányába vette útját. Amikor elérte a Kis állomást, látta, hogy egy tehe vonat van indulóban. A vagonok oldalára ragasztott irányító bárcákról leolvasta, hogy utjuk -kevés elteréssel- azonos. Felkapaszkodott az egyik szénnel rakott kocsira, lyukat vájt magának a szénben és abban lónyelmesen végig nyujtozkodott. Az álmom csakhamar erőtvett rajta és biztonságban érezvén magát, elaludt.

A vagonok csörömpölő zajára ébredt. A nap már előbujni készült a láthatár peremén. Ovatosan felemelkedett és körülnézett nincse veszély? Állomáscsüület tünt fel előtte s egy személyvonat tartalmazta a szállitmányát az állomás előtt tartozkodó személyek elől. Veszélyt tehát nem észlelve, pillanatok alatt a földre ugrott s már el is tünt a vasut mellett elvezeték dülöt bokrak között.

A környék ismeretlen volt előtte, de a felkelő nap segítséget nyujtott a tájékozódásra. A lakott helyek elkerülése végett dülöttről-dülöttra tért, amelyeken lehorgasztott fejjel, szótlánul haladtak el mellette a határba dolgozni igyekvő falusiak. Istenem, milyen boldogan élelte volna magához mindegyiket, de...

Jóval dél után volt már az idő, amikor töle balra, alig 150 méterre, patakmenti fűzfák csalogatva lengették feléje vékony ágaitak. Hirtelen tőrhetetlen erőtvett rajta a szomjuság s elindult a fűzfák irányába. Mohón szürcsölte ott a patak hús vizét és csak most érezte, hogy nemcsak a szomjuság, de az éhség is vándortársa lett.

Majd alkonyat után botérek valahová, addig kibírom, gondolta s levetette lábbelijét és fáradt lábait a hús vízbe dugta. A kellemes érzés minden testrészt átjárta, de az előtte, nem messze elvezető műúttra vetett pillantása a kellemes érzést arcára fagyasztotta. A homlokát ellepték a verejtek gyöngyei. Két földre foktetett korékpárt pillantott meg a műút mellett és azok közelében pedig két rendőrt, akik minden mozdulatát figyeltek. Nyugalmat erőltetett magára. Hosszú ideig üldögélt, de a két rendőr nem tavozott.

A gyanu csökkenése végett összeszedte lassan homliját és elindult az előbb megtett nyomon visszafelé. A dülöttra érvén oldalt tekintett s látta, hogy a rendőrök átkeltek a patakon és korékpárjaikat tolvá követik. Amikor pedig elérték a dülötut, felültek korékpárjaikra és rohamosan csökkenették a köztük lévő távolságot. E pillanatban

Géza bajtársának figyelmeztető szavai csendültek: fülébe. - Igazad volt-marta a szó bensejét, de most...? Mit? És hogyan?

Hirtelen rátért egy meggyére és azon folytatta az útját. A rendőrök azonban harsány hangon "állj"-t kiáltottak. Ugy tett, mint aki se lát, se hall, tovább folytatta az útját. Erre az egyik rendőr leugrott kerékpárjáról és futni kezdett Sándor után. De ő is futásba kezdett, amivel a másik rendőr előre számolt és a keresztbe dülő utak kihasználásával igyekezett kerékpáron elébe kerülni.

Ereje fogytán és reménytelen helyzetében Sándor mély sóhajtással tekintett az égre és így fohászkozott: - Uram! Ne hagyj magamra a pusztulás pillanatában! -

Kimerülés szinlelve lassított. Előtte kb. 150 méterre felbukkant a kerékpáros rendőr, mögötte nyomban ott volt a másik. Már-már úgy érezte, hogy a rendőr utána kap, mikor hirtelen megfordult és üldözője az ölének rohant. A futásban már kifáradt rendőr erőlenül rogyott a földre és Sándor szinte ellenállás nélkül kaparintotta meg pisztolyát, amit nyomban csőre töltött. A földről febrántotta az algyengült rendőrt és hátul a gallérját megragadva maga előtt kezdte tuszkolni a másik rendőr felé, aki fejét vesztve tétlenül bámulta a történeteket. Amikor pedig visszanyerte önruralmát, látta, hogy teljesen tehetetlen az adott helyzetben. Tépelődeséből Sándor erőves hangja rázta fel:

A pisztolyt tegye le, mert lövök!

A rendőr tehetetlen dühében kékült-zöldült, tétovázott, de amikor látta, hogy Sándor a kollegája vállán át célra emeli a pisztolyt, csalódott keserűséggel dobta pisztolyát a földre, majd attól a felszólító által megjelölt távolságra távozott. Sándor a pisztolyig tovább tuszkolta a gallérjánál fogott rendőrt és azt magához véve utnak parancsolta minékettőjüket a dülőúton. Majd pedig, amikor tisztes távolságra haladt a két rendőr, Sándor felpattant a rendőr kerékpárra s elhajtott a múlt felé.

E pillanatokban Sándor kimondhatatlan boldognak érezte magát és bátorította azon körülmény is, hogy a helyszin közelében dolgozó falusiak közül még kísérletet sem tett senki arra, hogy a rendőröknek segítséget nyújtson, sőt távoztában karjuk lengettségével üdvözölték. A két pisztoly birtokában pedig úgy érezte, hogy akár fél regimenttel eredményesen megküzd.

(folytatjuk)

B. 76.

=0=0=0=0=

"HALLÓ... HALLÓ... AZ INTERPOL BESZEL!"

Írta: Eric Weiser.

"Halló... halló... itt Interpol Rio de Janeiro..."

A nemzetközi rendőrség párisi világ-főszállásán a braziliai testvériroda rádiójelentését gondosan felfogják és leírják: "Két kb. 30 éves férfi, akik egyike Thomas Clark, másika Relp Brown nevet használnak, több braziliai városban ékszereket és aranyneműket vásároltak, amelyekért a Banco National del Peru uti-csekkjeivel fizettek. A csekkok valódiak, az aláírások valódiak, csupán a Banco National del Peru nem létezik! A két család repülőgéppel New-Yorkba távoztak. "Azután egyes részletek következnek egy rövid és nem nagyon kimerítő személyleírás, majd az "Adásvége" jel.

Sicott felügyelő, az Interpol főszállás vezetője, egy családhoz mosolyt nem bír visszatartani: Végre nem valami otromba hamisítás, hanem új, majdnem zseniális ötlet; valódi uti-csekk olyan bankból, amely nincs. Az Interpol speciálistái rögtön munkába kezdnek. Először az óriási "betörők album"-ából néhány ezer kartotéket hívesznek, amelyek a világ minden ismeretes bankjegy- és csekkhamisítója fel van jegyezve. E kartotékekkel a nagy Holerith-gépet táplálják, az acél-agyak egyikét, amely egy óra belül 24.000 lyukgátott kartotéket megfolyó és meghatározott szempontokból osztályozni képes. Ez alkalommal a gép azt a feladatot kapta, hogy rakja külön azokat a lapokat, amelyek a következőket tüntetik fel: a./csekkhamisítók; b./25-35 év közöttiek; c./párosan szoktak dolgozni; d./Északamerikában tevékenykednek; e./angol-amerikai neveket használnak; f./ékszereket és aranyneműket vásárolnak; g./repülőgépen szoktak utazni.

Húsz perc múlva a gép 13 lapot kiköptött, amelyeknek most a meglehetősen hiányos személyleírással össze lehetett hasonlítani. A vé-

gén csak 5 tekintetbe jöhető nyilvántartott csekkhamisító maradt. Ezek nyomozó-levelét rádió útján a világ valamennyi Interpol testvér-irodájába és onnan az 51 tagállam rendőrhatalóságának továbbítják.

Tíz napig a két derék családnak nyoma sincs. De azután India jelenti, hogy a személyleírásoknak megfelelő két férfi Tangerangbe utazott. A párisi Interpol-rádió a közbeszó államokat értesíti. A cairoi repülő téren az egyiptomi rendőrség el bírja csipni a csalókat. Egy fogalmazványt ismét "kiderített"-ként irattározni lehet.

Csekket könnyebb hamisítani, mint bankjegyet és uti-csekket az utóbbi években könnyebb pénzze tenni, mint rondes bank-csekket. A világ legraffináltabb hamisítói ezért speciálizálódtak uti-csekkre és a rendőrhatalóságok között gyors és surlódásmentes nemzetközi összműködésre van szükség, hogy kézrekerítsék ezeket.

Ezért volt az Interpol konstantinápolyi évi közgyűlés napirendjének az uti-csekkhamisító leküzdése a fő tárgya.

"Interpol" az "International criminal police commission"-nak a rövidítése, amint a rendőrség ez UNO-ját nevezik. Amár csak hosszas nemzetközi tárgyalások után bírták 1946-ban megszervezni, ma valamennyi világrészről 51 civilizált állam a tagja. A vasfüggönyön belüli országoktól eltekintve, amelyek az Interpolt nem támogatják, csak a Dél-amerikai Unió tekintet el a tagságtól, mert az évi tagsági díjat soknak találja.

A rendőrhatalósági nemzetközi összműködés akkor váltott szükségessé, amikor a modern technika a rendőrség és a bűnözők közötti harcnak új jeleket kezdett adni. Nemcsak a hamisítóknak, hanem a lánykereskedőknek, kábítószere csempészőknek, szobtolvajoknak, szédülőeknek és hamis játékosoknak is kedvező alkalmat nyújt a repülőgépek, hogy egy néhány óra alatt egy világrészt átszeljének, nyomokat eltüntessék és egy pár nap múlva a föld egy másik kontinensen bukkanjának fel, ahol "munkájukat" folytathatják. A határok ezeknek nem számítanak, mert szobuk hamis utlevelek egész gyűjteményével van tele.

A világ egyetlen egy rendőrsége sem képes a versenyt ezekkel felvenni. De az Interpol rádióhullámai gyorsabbak, mint a leggyorsabb repülőgép. 8 jövőben még gyorsabbak és hathatósabbak lesznek.

Az egész föld működési zónákba van beosztva, minden zónának van egy rádióközpontja, amely a főszállás rádiójelentéseit a tagállamok 51 testvér-hivatalának továbbítja. Innen azután az illető államok nemzeti rendőrhatalóságait értesítik nyomozólevelük útján, amelyek különböző színjelzésűek. A vörös azt jelenti: sürgős, veszélyes bűnöző letartoztatási parancsot, kiadatási hívásról valószínű, azonnal elfogandó. Kék: büntetett előéletű, gyanús, jelenleg hatóság nem keresi, azonban orrós felügyeletet igényel. Zöld: eddig büntetlen, azonban különböző ok nélkül gyakran utazik külföldre, megfigyelése ajánlatos.

Azonkívül az Interpol több ezer személyt ellenőriz állandóan: kb. kétszer veszélyes szokásost minden országból, akiket szorom kell tartani, ha nem ülnek rács mögött; egy pár ezer u.n. "nemzetközi"-t, mindkét nembeli szédelőt, akiknek sehol sincs otthonuk és mindig olyan helyen "dolgoznak", ahol gazdagok közégyülhetnek, elegens fürdőhelyeken, szállodákban és játékkaszinókban; és végül a bűnöző vadászat "nagy vadjai": pénz- és csekkhamisítók, lánykereskedők, kábítószere csempészek, akik többnyire hatalmas, világot átfogó titkos szervezetekbe tartoznak.

Nem kevesebb, mint 80.000 nagy és kis esetet intéztek el fennállásának kilenc éve óta az Interpol tulnyomó részt sikeresen. Hosszú keze Izlandtól Madagaszkárig, Chilétől Szaudi-Arábiáig elér.

És hány ezerre tehető a nyomozók e seregének a száma, amely ezt az óriási, világot átfogó munkával megbirkózik? - Alig százakra! A párisi főszálláson csak kb. 40 nyomozó van. Ezek minden egyesé mindenestire szakmájának tapasztalt specialistája. Csak rendkívül ritkán távoznak el írászatalktól. A külső munkáról: megfigyelésekről, elfogásokról, kihallgatásokról stb. mind a nemzeti rendőrhatalóság gondoskodik.

A "nemzetközi rendőrök" fegyvere az emberi társadalom ellenségeivel való harcban nem repülőgép, autó vagy revolver, hanem rádió, telefon, táviró, kartoték és -nem utolsó sorban- óriási nagy tapasztalatuk.

Nemzetből: Pirkász.

AHOGYAN MI-LÁTJUK.

Lapunk megjelenése óta eltelt időben megtörtént Bulgarián és Kruscsev indiai látogatása, mely alkalommal fűt-fűt ígértek a szovjet hatalmasai Indiának és a legújabb hírek szerint egy alumínium gyár és egy Kraftwerk építését tervezik egy millió DM. költség előirányzattal és természetesen szovjet "szakemberekkel". Választ ugyan még erre nem kaptak és amint Nehru indiai miniszterelnök nyilvánosságot kapott nyilatkozataiból megállapítható, neki magának sem volt mindenben inyére az említett látogatás. Még kevésbé érinthette kellemesen Csü-En-Lait a sok ígérgetés. A későbbi időben lesz csak megállapítható, hogy a szovjetnek is előnyére vált-e az indiai út?

Decemberben ülöszött a "Legfelsőbb Szovjet", mely elfogadta a kormány által benyújtott 1956 évi költségvetést. Ez az egypárt rendszer mellett másként nem is lehetséges. Csak az az érdekes, hogy a sajtó által is világgá kürtölt fegyverkezési hiadások csökkentése csak látszólagos, mert ugyanakkor a kulturális kiadásokat az eddigieknél jóval magasabb összegben hagyták jóvá és ennek pedig javarészt a fiatal nemzedék katonai előképzésére használják fel. Rugalmas a szovjet tártika, még mindig azzal számol, hogy a tulajdonképpeni célt a Nyugat előtt ködösíteni tudja. Reméljük azonban, hogy ez évben már ez nem sikerül. Ha ugyanis Anglia magáévá teszi az orosz ellenes intranzigens amerikai külpolitikát, úgy rövidesen konkrét intézkedéseknek kell történni a bolsevisták ellen akár gazdasági téren, akár egyéb úton.

Említésre érdemes, hogy a háború befejezése óta francia megszállás, illetve ellenőrzés alatt Saar földön a m. évi december 18-án tartott képviselő választások alkalmával az u. n. "pro-deutsche" pártok összesen 33, a "különválasztási"-párt 13, a saarfeldi szocialista párt 2 és a kommunista párt ugyancsak 2 mandátumhoz jutottak. Nekünk nem meglepetés ez az eredmény, mert a Saar-föld lakóinak nagy többsége nem akar kommunista kormányzás alá kerülni.

Sajnos, hogy Franciaország az eddigiani erősebb mértékben tolódt balra, mert a f. hó 2-án megtartott általános képviselő választások eredményeként a francia nemzetgyűlésbe az eddigi 93 kommunista párti képviselő helyett 145 ilyen képviselő került. Az ugynevezett középpártok még összefogás esetén sem tudnak abszolút többséggel rendelkezni s így erős, hosszabb ideig működőképes kormányt alakítani, pedig a gyakori kormányváltás a fő oka ezen ország balra tolásának.

Magyar szempontból említésre tarthat számot az a körülmény, hogy Magyarországot más kommunista és nem kommunista állammal együtt felvették az ENSZ-be. Ennél azonban a mi szempontunkból jelentősebb az, hogy Eisenhower Karácsonyi nyilatkozatát Szilveszterkor is megismételte és kijelentette, hogy az USA a jövőben is minden lehető módon segíteni fogja Kelet-Európa népeit abban, hogy a kommunizmus igája alól mielőbb felszabaduljanak. Ez elnyomott országok felszabadítása továbbra is legfőbb célja marad az Egyesült Államok külpolitikájának.

Remélnünk kell, hogy ez a külpolitika számunkra is már ez évben nemcsak újabb nyilatkozatok, hanem intézkedések útján konkrét eredményt is hoz.

=0=0=0=0=

KÖZLEMÉNYEK, HÍREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Dicsőró elismerések kihirdetése. Pétlólag közöljük, hogy az MKOSBE Vezetője a 181 jelvény számú Bajtársunkat is dicsőró elismerésben részesítette.

v. Ághy Zoltán ezds. bajtársunk felhívásában foglaltakra megjelent a 11-12 sz. m. évi B. L. -ben- ezuttal is felhívjuk Bajtársaink figyelmét. A f. évi eszenőrnapi találkozás nagyon is alkalmas annak megtárgyalására és reméljük, hogy kedvező állásfoglalást fog eredményezni.

Bajtársaink figyelmébe ajánljuk dr. Ravasz László e számunkban közölt ímáját! Iktassák be azt a cső-napi ünnepi programba.

=====
 Ezuton köszönettel nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a BL-re.
 =====

Az alroni vásár rendezőinek nyilvánosan és hálásan megköszönjük, hogy minden évben megtartott vásáraik alkalmával a mi régi egyenruhánkba öltözött és felfegyverzett magyar csendő járőr, mint a biztonság és rend őre, jelen van. Hagyományaink tiszteletben tartása, ápolása s jellepes ismertetése hathatós segédeszköz rab hazánk mielőbbi szabadulására. Kívánunk sok sikert és anyagi eredményt is ez évben rendezendő vásáruktól alkalmából.

Karácsonyi akciónkról szokásos beszámolóinkat csak a következő számunkban tudjuk hozni, mert egyes csoportjaink közvetlenül eszközölt segítségnyújtásáról az értesítést mindezekig nélkülözzük. Az érdekelt csoport vezető bajtársainktól a hiányzó adatok közlését kérjük.

Burján Péter és Marosi Julia m. év október 8-án a New-Brunswicki g. kat. míg ifj. Kerekes János és Török Mária m. év november 13-án a Perth Amboy r. kat. templomban esküdtek egymásnak örök hűséget. Minden jót, szerencsét, boldogságot kívánunk az új pároknak! Legyenek olyan megelőgedettek egész életük tartamán, mint amilyenek házasságkötésükkor voltak!

Kivándorlás Hollandiába c. közleményünk kapcsán örömmel hozzuk nyilvánosságra, hogy az októberben ide kivándorolt honfitársaink közül a hónapban már többen megkezdték munkájukat. Munkahelyükhöz közel 3-4 szobás lakást is kaptak s annak berendezésére családonként 2.000 holland forintot, melyből 1.200 forint ajándék. Austriában tartozkodó Bajtársainknak ismét felhívjuk a figyelmét az igen kedvező kivándorlási alkalomra.

Mi is az a csö.tudomány c. alatti ismertetések a jövőben -sajnos- elmaradnak. Az azokat szerkesztő Bajtársunk annyira túlterhelt keresztet jelentő munkájával, hogy nem tud azok összeállítására ezentúl időt fordítani.

Szívesen vennénk, ha útdíként valaki jelentkeznék s főként fiatalabb Bajtársaink közül, hogy a c. alatti hasznos közléseink véglegesen el ne maradjanak. Szeretettel várjuk a jelentkezőket.

Hozzászólást kérünk c. rovatunkban m. évi 10. sz. B. L. -ben a nősülés jövőbeni mikénti szabályozására kértünk elgondolásokat. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy ezen közérdekű kérdésünkre -a más tárgyú s múltban közzétett hasonlókkal szemben- eddig igen kevés hozzászólás érkezett. Felkérjük tehát Bajtársainkat, hogy elgondolásait az említett tárgyra vonatkozólag is minél többen juttassák a szerkesztőséghez.

Dr. R. B. szds. bajtársunkkal közöljük, hogy a "Hálaadás napja Amerikában" c. cikket lapunk c. számának összeállítása után vettük kézhez s így most lehozni nem tudtuk. A következő számunkba beillesztjük és kérjük arra vonatkozólag értesítését, hogy a cikket író Bajtársunk teljes nevét, a vagy csak annak kezdetűjét közöljessék az aláírásnál?

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. ADRES-CIM: B. L. SZERKESZTŐSÉGE
DRIEBERGEN. Burgomeester Park 24. Nederland.

DRUC WERK.
PRINTED MATTER.
PERIODIQUE.
DRUCKSACHE.

Aan Heer
Mr.
Msr.
An Heern.

dr. Béla R e k t o r
376 Eddy Rd.
Cleveland 8. Ohio.
U. S. A.

